

Kjære Edvard!

Naar ji har skrevet mine lange
 Bayreuthbrev til Marie, saa har
 Du ogsaa været med; ji ved jo,
 hvor I begge følger mig herude.
 Ja, Edvard, det har været en uenige-
 lig Glæde, ji har oplevet, og det vil
 være mig en dyrebær Skat for hele
 mit Liv. Tak, fordi Du saa kraftig
 har paastaet, at ji skulde til Bay-
 reuth. Selv har jeg jo vistnok ams
 søgt Skik, men Virkeligheden har
 dog overgaaet alt, hvad ji har tæn-
 net tænke mig. En saadan Tragik,
 Romantik og Erotik, som i "Troppar" og
 en saadan Renhed og Høihed som i "Par-
 sofal", - nei, det nytter ikke at begynde
 paa igjen, og det behæver ji heller
 ikke, thi Du ved nok, hvorledes
 det har virket paa mig. Vist er det,
 at om ji paa Forhaand havde kjendt
 den fulde Herlighed af, hvad ji vilde

fra at høre og at opleves, saa haaber
jå vist ikke formaaet med saa mo-
ralisk Ro at afholde mig fra at
stimulere Dig til at blive med!. Men
maaske vi om 2 Aar kan komme
nedover alle Fier. Du kan tro, det
beskled i mig, da jå sad her i
Karlsbad, og uddelte ad Opførelse-
-de sidste - gik for sig. Men
jå kunde ikke forsamme Stuen,
og var desuden saa velvillig med
begynde af Kardsalzgen, at ydeligere
Udførelse forbød sig af sig selv.
I de sidste Dage har jå været
bedre, men er idag, efter en
styggende Overhaer igaar, tem-
melig mal, i la Dannelskone.

Dog kan jå ikke nægte, at jå
sporer Fremgang. Skulde jå
sig, hvad jå synes om Opholdet
her, saa maa jå jå sig, at her
er indertidfredseligt. Men det
gode er, at man er saa op-
lyst af sit eget hjerte jå, sin

egen lille Mave, og sit eyt Refin-
dende i alle Ender, at man ikke
engang faar Tid til at reflektere
over den ~~ikke~~ = Tilværelse, man i-
grundten fører. Naar Marius Brev
kommer, saa er det derfor, saa
om j: faar et frekt Lusk for
Spøen med Birkeduff for Kjøb-
- aa du spørre min, hvordan det
Oliv er kommet hjem! - J: har
de fundt en Hans - Eric - Anstalt,
hvor j: skulde faa spille for
30 Kreuzer pr. Times, og her en Mor-
gen saar j: mig de fredag til
Sløjflet, men - om Fouladden - selv
det var fornøgt, og efter $\frac{1}{2}$ Times
tid var j: aldeles udkjört. Nei, her
er nok intet andet for, end at tage
Fornøften og Randen fuldstændig
sagen, og bare hengive sig til
det fuldstændigste for niente.
Det er det eneste, man duger
til. - Vi har et excellent Veis
med saamegen Sol, at j: kändes

ønske hele Norges ledige Havn-
deleflaade benyttet for at transportere
heru K. Hjemmeværet. Men det
gæarer ikke, hvortimes øyner
jå det er deilig at lade sig bage.

Trud min regelige Diat skulde jå
have minket, er. 1 Kilo i den
forløbene Uge, men det kommer nu
an paa, hvor nøiagtig jå er veiet.

Hvortides gaar det med Nina?
og med Karen? Du maa hilse
hende fra mig og sige, at jå nu
godt kan forestaa, at det maatte
fælde hende saare haardt at lide
Doktorens Råd, fars saavidt det gives
uden Udair, og vi maa jå haabe, at Karen
Hjemme gjor det. Gud Du nu maatte
have god Ro paa Troldhaugen
- jå skal aldrig glemme den Aften, da
Du, Dødelig. Kam fra Jotunheimen -
at sidde her og tænke paa, at der
virkelig eksisterer et eventyrligt Land,
og at det Landet er vort !!! Lev en
vel, kjære Edvard, og naar Du gaar ud paa
Nøien din og er udover, saa hils alle
vennerne!
Din Frønde